

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN VAN 5 NOVEMBER 2021

Afdeling Turnhout

Kamer TC3

In de zaak van het openbaar ministerie en burgerlijke partij(en) :

D. M. voogd van M. S.
geboren te Dessel op (...)
ingeschreven te (...)
burgerlijke partij, die persoonlijk verschijnt

M. A. voogd van S. S.
geboren te Herentals op (...)
ingeschreven te (...)
burgerlijke partij, die persoonlijk verschijnt

M. A. M. C.
geboren te Turnhout op (...)
ingeschreven te (...)
van Belgische nationaliteit

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester Herwig Declerck, advocaat te 2300 Turnhout

tegen:

1. J., H. M. H., RRN (...)
geboren te Turnhout op (...)
ingeschreven te (...)
van Belgische nationaliteit
aangehouden in de gevangenis te Turnhout onder de modaliteit van elektronisch toezicht

beklaagde, bijgestaan door meester De Jonge Hannah, advocaat te 2018 Antwerpen, loco meester John Maes, advocaat te 2018 Antwerpen,

2. B. B., RRN (...)
geboren te Turnhout op (...)
ingeschreven te (...)
van Belgische nationaliteit

beklaagde, bijgestaan door meester Tom Van Gestel, advocaat te 2380 Ravels

3. M., C. M. D., RRN (...)
geboren te Turnhout op (...)
ingeschreven te (...)
van Belgische nationaliteit

beklaagde, bijgestaan door meester Lisa Nietvelt, advocaat te 2360 Oud-Turnhout

4. P., H. W., RRN (...)
geboren te Neerpelt op (...)
ingeschreven te (...)
van Belgische nationaliteit

beklaagde, bijgestaan door meester Jan De Man, advocaat te 2900 Schoten, (...).

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A poging doodslag met verzwarende omstandigheden (TU30.L5.3779-2020)

Gepoogd te hebben de hierna vermelde misdaad te plegen, waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist
(art. 51 en 52 lid 2 Sw)

doodslag, zijnde opzettelijk doden met het oogmerk om te doden,
(art. 392 en 393 Sw)

met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst,
(art. 405 quater 1° Sw)

Arendonk tussen 17 augustus 2020 en 20 augustus 2020 door J. H. , B. B.

ten aanzien van:

- S. M., geboren op (...)
- S. B., geboren op (...)
- S. S. , geboren op (...)

B bedreigingen door gebaren of zinnebeelden met aanslagen op personen of eigendommen waarop criminele straffen zijn gesteld (TU30.L5.3779-2020)

Door gebaren of zinnebeelden iemand te hebben bedreigd met een aanslag op personen of eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is,
(art. 329 Sw)

Arendonk tussen 17 augustus 2020 en 20 augustus 2020
door J. H. , B. B.

ten aanzien van:

- S. M geboren op (...)
- S A., geboren op (...)
- S. S. , geboren op (...)

C afpersing met verzwarende omstandigheden (TU11.L5.822-2021)

Met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhield of teweegbracht, te hebben afgeperst,
(art. 468, 470 en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd bij nacht,
(art. 471 lid 1 en 5, en 478 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door twee of meer personen,
(art. 471 lid 1 en 6 Sw)

met de omstandigheid dat de schuldige, om het misdrijf te vergemakkelijken of zijn vlucht te verzekeren, gebruik heeft gemaakt van een voertuig of enig ander al of niet met een motor aangedreven tuig,
(art. 471 lid 1 en 7 Sw)

Arendonk tussen 17 februari 2021 en 20 februari 2021
door J. H. , B. B. , M. D.

met name: een SIM-kaart en GSM-toestel, ten nadele van M. C.

D wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding met verzwarende omstandigheden (TU11.L5.822-2021)

Zonder een bevel van het gestelde gezag en buiten de gevallen waarin de wet de aanhouding of de gevangenhouding van bijzondere personen toelaat of voorschrijft, iemand te hebben gevangen gehouden, (art. 434 Sw)

met de omstandigheid dat de gevangen gehouden persoon met de dood bedreigd is geweest.
(art. 437 en 483 Sw)

Arendonk tussen 17 februari 2021 en 20 februari 2021
door J. H. , B. B. , M. D.

met name M. C.

E opzettelijke slagen met voorbedachten rade en ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg (TU11.L5.822-2021)

Met voorbedachten rade, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad,
(art. 392, 398 en 399 lid 1 en 2 Sw)

Arendonk tussen 17 februari 2021 en 20 februari 2021
door J. H. , B. B. , M. D.

aan M. C.

F weigering hulpverlening waarbij het gevaar door de verzuimer werd vastgesteld
Verzuimd te hebben hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeerde, met name aan M. C. , terwijl zij zelf diens toestand heeft vastgesteld en zonder ernstig gevaar voor zichzelf of voor anderen had kunnen helpen.
(art. 422 bis lid 1 en 2 Sw)

Arendonk in de periode van 17 februari 2021 tot 20 februari 2021
door P. W.

1. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de stukken van het dossier in het bijzonder:

- de beschikking van de Raadkamer van deze Rechtbank van 13 augustus 2021, waarbij beklagden verwezen werden naar deze Correctionele Rechtbank overeenkomstig artikel 2 der wet van 4 oktober 1867, zoals vervangen door artikel 230 van de wet van 21 december 2009;
- de afzonderlijke beschikking van de Raadkamer van deze Rechtbank van 13 augustus 2021, waarbij eerste beklagde, onder de banden van het aanhoudingsmandaat verwezen werd naar deze Correctionele Rechtbank;
- de afzonderlijke beschikking van de Raadkamer van deze Rechtbank van 13 augustus 2021, waarbij tweede beklagde, onder handhaving van de voorwaarden hem opgelegd bij beschikking van 13 augustus 2021 verwezen werd naar deze Correctionele Rechtbank;
- de afzonderlijke beschikking van de Raadkamer van deze Rechtbank van 13 augustus 2021, waarbij derde beklagde, onder handhaving van de voorwaarden hem opgelegd bij beschikking van 23 februari 2021 verwezen werd naar deze Correctionele Rechtbank.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting van 22 oktober 2021.

Gehoord de burgerlijke partij D. M. voogd van M. S. in haar vordering, ontwikkeld door haarzelf en gelet op de neergelegde conclusies.

Gehoord de burgerlijke partij M. A. voogd van S. S. in haar vordering, ontwikkeld door haarzelf en gelet op de neergelegde nota en conclusies.

Gehoord de burgerlijke partij C. M. in zijn vordering, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd en gelet op de neergelegde nota, conclusie en stukkenbundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord eerste beklagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door zijn raadsman, voornoemd en gelet op de neergelegde conclusies.

Gehoord tweede beklagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door zijn raadsman, voornoemd en gelet op de neergelegde conclusies.

Gehoord derde beklagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door zijn raadsman, voornoemd en gelet op de neergelegde conclusies.

Gehoord vierde beklagde in haar middelen van verdediging, bijgestaan door haar raadsman, voornoemd en gelet op de neergelegde conclusie.

2. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

2.1. Beoordeling

a. Algemeen

1.

Op 31 augustus 2020 kwam de minderjarige S. B. samen met M. D. klacht indienen van feiten van bedreigingen, onder meer met een voertuig, waarvan S. B. en zijn twee minderjarige vrienden M. S. en S. S. in de nacht van 18 op 19 augustus 2020 het slachtoffer zouden geweest zijn. S. B., M. S. en S. S. verblijven allen in het asielcentrum D. T. te Arendonk. Huidige burgerlijke partij M. D. is de voogd van M. S. en burgerlijke partij A. M. de voogd van S. S..

De minderjarigen waren gekleed in traditionele Afghaanse kledij en vertrokken rond 23.00 u te voet van het asielcentrum naar de nachtwinkel in het centrum van Arendonk. Bij aankomst bleek de nachtwinkel gesloten te zijn en ze keerden onmiddellijk terug naar het asielcentrum. Ter hoogte van de apotheek kwamen ze een fietser tegen die richting de grens reed en aan het bellen was. Hij keerde terug en keek hen boos en minachtend aan. De fietser zei dat hij op zijn vrienden wachtte en ongeveer een minuut later kwam een voertuig uit de richting van Arendonk centrum gereden met daarin twee inzittenden. Dit voertuig stopte, de passagier stapte uit en zwaaide met een voorwerp in de richting van de minderjarigen. De auto reed hen verder achterna terwijl de minderjarigen zich verstopten in de bosjes. Vervolgens reeds het voertuig hen voorbij nu met drie inzittenden, maakte rechtsomkeer na de brug, probeerden hen met opzet aan te rijden, de minderjarigen moesten opzij springen en zijn weggelopen.

2.

Op basis van de beschrijving van het voertuig en de informatie dat het voertuig tweemaal het traject aflegde, werden de ANPR-camerabeelden nagekeken en werd een zwart voertuig Mercedes ML weerhouden, ingeschreven op naam van beklagde H., die politieel gekend is voor agressiefeiten en drager is van tatoeages met extreemrechtse afbeeldingen (stuk 1).

Via retroactief telefonieonderzoek met mastbepaling kwam naar voor dat beklagde H. rond het tijdstip van de feiten telefonische contacten had met M. C. die zich verplaatste overeenkomstig het traject van de fietser zoals beschreven door de minderjarigen (stuk 2). Tevens bleek dat het oproepnummer van beklagde H. contacten had onder meer met beklagde B. (stuk 3).

Op 5 februari 2021 deed de politie bij M. C. nazicht naar de fietsen. Hij ontving diezelfde dag een uitnodiging tot verhoor omwille van "poging doodslag en bedreigingen zonder bevel of voorwaarde".

M. C. werd op 13 februari 2021 verhoord en verklaarde uiteindelijk dat hij rond middernacht met de fiets terug reed van cafébezoek in het centrum van Arendonk naar huis, er een gevaarlijke situatie ontstond omdat hij met zijn gsm-toestel bezig was en de voetgangers bijna had aangereden, er een woordenwisseling ontstond en hij beklagde H. en nadien beklagde B. had gebeld omdat hij zich bedreigd voelde. Beklagde H. had meteen geantwoord dat hij zou afkomen en zou nadien hem hebben

gezegd dat hij het geregeld had. Beklaagde B. vergezelde beklagde H. in het voertuig (stukken 7 en 36).

3.

De politie wordt vervolgens op 22 februari 2021 door de raadsman van M. C. op de hoogte gesteld dat hij het slachtoffer is geworden van ernstige feiten van wederrechtelijke vrijheidsberoving, bedreigingen en slagen en verwondingen uitgaande van beklagden H. , B. en D. (stuk 17).

M. C. had beklagden H. , B. en D. in kennis gesteld van de oproeping tot verhoor maar weigerde om zijn verklaring aan hen te overhandigen. Beklagden H. en B. vroegen vervolgens aan beklagde D. om M. C. op te halen na afloop van zijn werk om hem naar de uitkijktoren in de Asselbergen te brengen. Beklagden H. en B. stonden hem op te wachten, beklagde H. sloeg hem onmiddellijk, dwong hem om zijn simkaart door te bijten en weg te gooien waarna ze naar het kanaal reden. Aldaar sloeg beklagde H. een tand uit van M. C. , dwong hem om zijn gsm-toestel weg te gooien en bedreigde hem.

Ze reden naar de woning van beklagde H. die M. C. vastbond. Beklagde B. vertrok in de loop van de nacht met zijn dochter. Beklagde H. had vervolgens een lang gesprek met M. C. over de SS, liet hem een twee uur durende film zien over een veroordeelde oorlogsmisdadiger uit de tweede wereldoorlog zodat hij zou weten wat eer en trouw was (stuk 7 verklaring beklagde H. en stuk 17 verklaring M. C.). Tijdens de huiszoeking bij beklagde H. werden diverse parafernalia van Duitse organisaties en literatuur aangetroffen uit de tweede wereldoorlog. Beklagde W. , de moeder van beklagde H. , was eveneens aanwezig.

Over het eerdere voorval met de minderjarigen verklaarde beklagde H. dat hij had gereden, de minderjarigen bang had gemaakt door te roepen en te tieren, op de motorkap te slaan en een leeg drankblikje toe te werpen, hen nadien nog eens heeft gezien en gezegd heeft dat ze "terug achter hun draad" moesten gaan zitten (zie verklaring beklagde H. - stuk 7).

4.

Beklagde B. verklaarde dat hij op 18 augustus 2020 een oproep had ontvangen van M. C. die zou lastig zijn gevallen door drie personen. Beklagde H. en hijzelf zijn er naartoe gereden en hebben hen dan bang gemaakt. Er zou geen sprake zijn van het inrijden op de minderjarigen.

Beklagde D. verklaarde bij de onderzoeksrechter dat hij op vraag van beklagde H. M. C. is gaan halen, hij heeft gehoord dat er geslagen is geweest bij de uitkijktoren en ter hoogte van de brug en hij heeft gezien dat M. C. was gekneveld bij beklagde H. thuis. Verder zou hij niets te maken hebben met de slagen (stuk 15).

De beklagden werden in de loop van het gerechtelijk onderzoek herverhoord. Een fotokeuzeconfrontatie die aan de minderjarigen werd voorgelegd, leverde niets op.

b. Tenlasteleggingen A en B opzichts M. S. , B. S. en S. S.

1.

Beklagden H. en D. worden thans vervolgd voor poging doodslag met racistische beweegredenen (tenlastelegging A) en voor bedreigingen door gebaren of zinnebeelden (tenlastelegging B.2).

2.

Voor het misdrijf van poging tot doodslag is alleszins de intentie tot doden vereist. De intentie tot doden kan worden afgeleid uit alle omstandigheden zoals onder meer het gebruikte wapen, de afstand tussen de dader en het slachtoffer, de plaats, de aard en het aantal verwondingen.

Uit de gegeven omstandigheden met name de verklaring van de slachtoffers en de verschillende verklaringen van M. C. en beklagden H. en B. kan niet met redelijke zekerheid worden besloten dat

beklaagden H. en B. de intentie hadden om M. S. , B. S. en S. S. te doden zodat beklagden H. en B. worden vrijgesproken voor de feiten onder tenlastelegging A.

3.

Het staat daarentegen wel vast dat beklagden H. en B. door hun gedrag de minderjarigen ernstig hebben bedreigd waardoor er bij hen gevoelens van schrik zijn opgewekt.

Beklaagden H. en B. begaven zich immers onmiddellijk nadat M. C. beklagde B. had verwittigd, met het voertuig van beklagde H. naar de locatie van de minderjarigen. Zij geven toe dat zij hebben geroepen en getierd, beklagde H. met een drankblikje naar hen heeft gegooid en dat ze op de motorkap hebben geklopt, beweerdelijk om de minderjarigen af te schrikken. Bovendien gebruikten beklagden hun voertuig nadien om de minderjarigen ernstige schrik aan te jagen met name door 's nachts, na het eerder uiten van bedreigingen, in hun richting te rijden. M. C. bevestigde dat het voertuig met een boog in de richting de minderjarigen is gereden (stuk 36).

De bewering van beklagde B. dat hij slechts passief aanwezig was en niet beschouwd kan worden als mededader is niet ernstig. Hij werd door M. C. gecontacteerd en wist maar al te goed wat de bedoeling was. Bovendien is beklagde B. , als passagier, ook uitgestapt en heeft hij met een voorwerp gezwaaid.

De verklaring van de minderjarigen, de ANPR-camerabeelden en de verklaringen van beklagden zelf zijn duidelijk. De feiten zijn bewezen gelet op de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting.

c. Tenlasteleggingen C, D, E en F opzichtsens M. C.

1.

Beklaagden H. , B. en D. worden vervolgd voor afpersing met geweld en verzwarende omstandigheden (tenlastelegging A), wederrechtelijke vrijheidsberoving (tenlastelegging B) en opzettelijke slagen en verwondingen met voorbedachtheid en werkonbekwaamheid tot gevolg (tenlastelegging E).

Beklaagde W. wordt vervolgd voor schuldig verzuim (tenlastelegging F).

2.

Het geweld dat gepleegd werd om de afpersing te voltrekken overeenkomstig artikelen 468 juncto 470 Strafwetboek, werd reeds voorzien onder tenlastelegging C. Tenlastelegging E vereenzelvigd zich aldus met tenlastelegging C.

3.

Beklaagden betwisten terecht niet dat zij betrokken waren bij de wederrechtelijke gevangenhouding van M. C. hetgeen ook blijkt uit de verschillende verklaringen.

Beklaagde H. heeft M. C. bedreigd met hem in het kanaal te gooien en met de mededeling dat er voor hem een kogel klaar lag, hetgeen ook niet wordt betwist door beklagden. Alle beklagden waren aanwezig toen M. C. van de uitkijktoren werd overgebracht naar het kanaal. Zij waren op de hoogte van de agressie van beklagde H. , wisten ongetwijfeld dat het de bedoeling was om M. C. nog meer onder druk te zetten en waren akkoord met de uitingen van beklagde H. . Het is dan ook niet van belang dat beklagden B. en D. M. C. niet persoonlijk met de dood hebben bedreigd.

4.

Beklaagde D. heeft M. C. met een list in zijn bestelwagen gelokt om vervolgens naar de uitkijktoren te rijden waar beklagde H. M. C. uit het voertuig heeft gesleurd en op hem is beginnen te slaan om

hem te dwingen zijn simkaart kapot te bijten. Ter hoogte van het kanaal gebruikte beklaagde H. weerom geweld omdat M. C. zijn bevelen over het wegwerpen van zijn gsm-toestel niet correct had opgevolgd. Beklaagde B. reed met beklaagde H. naar de uitkijktoren, reed terug met hem mee naar het kanaal terwijl M. C. met beklaagde D. moest meerijden. Beklaagde B. is vervolgens mee naar de woning van beklaagde H. gegaan, waar ook zijn dochtertje lag te slapen, en beklaagde D. is de fiets en rugzak van M. C. thuis gaan afzetten om daarna even terug te keren naar de woning van beklaagde H. . Aldaar had beklaagde H. de handen en voeten van M. C. vastgebonden met colsonbandjes.

Alle beklaagden waren op de hoogte van het doel van de missie en hebben welbewust noodzakelijke hulp verleend zodat zij wel degelijk als dader overeenkomstig artikel 66 Strafwetboek moeten worden aanzien. Beklaagden B. en D. waren ongetwijfeld op de hoogte van de mogelijkheid dat er geweld ging uitgeoefend worden en hebben dit aanvaard. Bovendien heeft beklaagde H. zowel bij de uitkijktoren als nadien bij het kanaal geweld gebruikt en hebben beklaagden B. en D. op geen enkel moment geprotesteerd. Er kan dan ook getwijfeld worden aan de verklaring van beklaagde B. dat zij uitdrukkelijk zouden hebben afgesproken om geen geweld te gebruiken. Dat enkel beklaagde H. heeft geslagen en gestampt, het woord heeft genomen en overkwam als de initiatiefnemer, maakt nog niet dat de verzwarende omstandigheid van het gebruik van geweld opzichtsens de overige beklaagden niet bewezen zou zijn.

De feiten onder tenlasteleggingen C en D zijn bewezen opzichtsens beklaagden H. , B. en D. gelet op de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting.

5.

Beklaagde W. was revaliderende van een ingreep aan haar knie en verbleef in een ziekenhuisbed in een aangrenzende ruimte. M. C. verklaarde dat zij akkoord was met de zienswijze van beklaagde H. maar dat zij hem heeft tegengehouden om verder geweld te hanteren.

Het misdrijf niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar, als bedoeld in artikel 422bis Strafwetboek, veronderstelt, naast het op de hoogte te zijn van het groot en ogenblikkelijk gevaar waarin het slachtoffer verkeert, de opzettelijke weigering het slachtoffer de hulp te verschaffen waardoor dat gevaar in de mate van het mogelijke wordt afgewend. Op grond van voormeld misdrijf straft de wet de bewuste en opzettelijke onverschilligheid, de egoïstische weigering om hulp te bieden en niet de ondoeltreffendheid, onhandigheid of ontoereikendheid van de hulp die op grond van een beoordelingsfout of een verkeerde diagnose is verleend (Cals., P.2012.0905.F, 7 november 2012).

M. C. kwam bebloed toe in de woning en werd door beklaagde H. urenlang aan de praat en beziggehouden. Beklaagde W. was in een naastgelegen kamer aanwezig en verklaarde dat zij hem heeft begroet, zij samen met hem in de living is gaan zitten en na de discussie is gaan slapen in het naastgelegen vertrek (stuk 21). M. C. verklaarde dat beklaagde W. hem eveneens de mantel heeft uitgeveegd doch steeds heeft aangedrongen bij beklaagde H. om hem niet te slaan, hetgeen hij uiteindelijk ook niet meer heeft gedaan.

Beklaagde W. zag M. C. bebloed en met een afgebroken tand. Op foto's van kort na de feiten waren de verwondingen zeer duidelijk zichtbaar (stuk 20). Beklaagde H. bood M. C. op een gegeven moment een emmer water aan om zijn mond te spoelen en zich te fatsoeneren. Hij had duidelijk medische verzorging nodig en de verwondingen moeten beklaagde W. ongetwijfeld zijn opgevallen. Ondanks deze vaststellingen heeft beklaagde W. zich volgens eigen zeggen naar bed begeven en heeft zij geen enkele poging ondernomen om zelf of via de vriendin van beklaagde H. die boven lag te slapen, de hulpdiensten te contacteren.

Beklaagde W. heeft aldus wel degelijk opzettelijk geweigerd om hulp te verlenen aan een persoon die zich in ernstig gevaar bevindt. De feiten zijn ook opzichtsens haar bewezen.

2.2. Straftoemeting

2.2.1. Beklaagde H.

De bewezen verklaarde feiten vermengen zich wegens eenheid van misdadig opzet zodat er overeenkomstig art. 65 lid 1 Sw. slechts één straf, de zwaarste, wordt opgelegd.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de persoonlijkheid, houding, leeftijd evenals het gevuld strafverleden van beklaagde die negen keer voor verkeersinbreuken werd veroordeeld evenals in 2001 voor diefstal met geweld met verzwarende omstandigheden, in 2012 voor brandstichting en in 2015 voor bendevoering en slagen en verwondingen met arbeidsongeschiktheid tot gevolg.

De feiten zijn zeer ernstig. Beklaagde had geen enkel respect voor de fysieke en psychische integriteit van M. C. en voor de psychische integriteit van de slachtoffers van de bedreigingen. Beklaagde had een belangrijk aandeel in de feiten, hanteerde het fysieke geweld, lijkt zeer eigengereid en impulsief en zich te laten leiden door primaire gevoelens. Bovendien waren de bedreigingen opzichtens de minderjarigen racistisch geïnspireerd.

Een uitstel, al dan niet gekoppeld aan probatievoorwaarden, betreft niet het gepaste signaal.

Teneinde de feiten te bestraffen en beklaagde aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van het verder plegen van strafbare feiten, past het om de volgende effectieve bestraffing op te leggen. De Strafvueroeringsrechtbank zal oordelen over de verdere uitvoering van de straf.

2.2.2. Beklaagde B.

De bewezen verklaarde feiten vermengen zich wegens eenheid van misdadig opzet zodat er overeenkomstig art. 65 lid 1 Sw. slechts één straf, de zwaarste, wordt opgelegd.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de persoonlijkheid, houding, leeftijd evenals het strafverleden van beklaagde die onder meer in 2005 twee maal door de correctionele rechtbank werd veroordeeld voor diefstal met geweld en slagen en verwondingen.

De feiten zijn zeer ernstig. Beklaagde had geen enkel respect voor de fysieke en psychische integriteit van M. C. en voor de psychische integriteit van de slachtoffers van de bedreigingen. Bovendien waren de bedreigingen opzichtens de minderjarigen racistisch geïnspireerd.

Teneinde de feiten te bestraffen en beklaagde aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van het verder plegen van strafbare feiten, past het om de volgende bestraffing op te leggen, weliswaar gedeeltelijk met probatieuitstel voor de hierna bepaalde termijn.

Beklaagde dient te beseffen dat bij het verder plegen van strafbare feiten of het niet correct opvolgen van de onderrichtingen van de justitieassistent, het uitstel kan worden herroepen.

2.2.3. Beklaagde D.

De bewezen verklaarde feiten vermengen zich wegens eenheid van misdadig opzet zodat er overeenkomstig art. 65 lid 1 Sw. slechts één straf, de zwaarste, wordt opgelegd.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de persoonlijkheid, houding, leeftijd evenals het gunstig strafverleden van beklaagde die enkel twee maal door de politierechtbank werd veroordeeld.

De feiten zijn zeer ernstig. Beklaagde had geen enkel respect voor de fysieke en psychische integriteit van M. C. en lijkt gemakkelijk beïnvloedbaar te zijn.

Teneinde de feiten te bestraffen en beklagde aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van het verder plegen van strafbare feiten, past het om in te gaan op de vraag van beklagde tot het opleggen van een autonome werkstraf met de hierna bepaalde duurtijd.

Beklaagde dient te beseffen dat bij het niet uitvoeren van de autonome werkstraf, de vervangende gevangenisstraf die eveneens wordt opgelegd, effectief zal zijn.

2.2.4. Beklaagde W.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de persoonlijkheid, houding, gevorderde leeftijd evenals het blanco strafverleden van beklagde.

De feiten zijn ernstig. Beklaagde heeft nagelaten om hulp te bieden aan een persoon in nood.

Gelet op de ernst van de feiten acht de rechtbank een opschorting van straf niet het gepaste signaal. Er zijn verder geen aanwijzingen dat door het opleggen van een straf de reclassering van beklagde in het gedrang zou komen of het haar declassering tot gevolg zou hebben.

Teneinde de feiten te bestraffen en beklagde aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van het verder plegen van strafbare feiten, past het om de volgende bestraffing op te leggen, weliswaar met uitstel voor de hierna bepaalde termijn.

Beklaagde dient te beseffen dat bij het verder plegen van strafbare feiten, het uitstel kan worden herroepen.

3. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

3.1. M. D. qualitate qua M. S.

De rechtbank is bevoegd om te oordelen gelet op de bewezen verklaarde feiten onder tenlastelegging B. De vordering is tevens ontvankelijk.

Er kan worden vanuit gegaan dat de nachtelijke bedreigingen door beklagden H. en B. angstgevoelens hebben teweeggebracht bij het slachtoffer. Naar redelijkheid en billijkheid raamt de rechtbank de morele schade op een bedrag van 500,00 EUR, reeds verlopen interesten inbegrepen.

3.2. A. M. qualitate qua S. S.

De rechtbank is bevoegd om te oordelen gelet op de bewezen verklaarde feiten onder tenlastelegging B. De vordering is tevens ontvankelijk.

Er kan worden vanuit gegaan dat de nachtelijke bedreigingen door beklagden H. en B. angstgevoelens hebben teweeggebracht bij het slachtoffer. Naar redelijkheid en billijkheid raamt de rechtbank de morele schade op een bedrag van 500,00 EUR, reeds verlopen interesten inbegrepen.

3.3. M. C.

1.

De rechtbank is bevoegd om te oordelen gelet op de bewezen verklaarde feiten onder tenlasteleggingen C, D en F. De vordering is tevens ontvankelijk.

2.

De buitencontractuele schade die de burgerlijke partij heeft geleden wordt veroorzaakt door enerzijds tenlasteleggingen C en D en anderzijds tenlastelegging F. Beklaagde W. kan alleszins niet verantwoordelijk gehouden worden voor de schade die volgt uit de feiten onder C en D.

Indien beklagde W. de feiten niet zou hebben gepleegd en correct actie zou hebben ondernomen, was er een kans dat de wederrechtelijke vrijheidsberoving eerder zou zijn beëindigd. De rechtbank raamt naar redelijkheid en billijkheid deze schade op 500,00 EUR, reeds verlopen interesten inbegrepen.

3.

De burgerlijke partij had ten gevolge van het geweld kneuzingen met zwelling in het aangezicht en rechter oor, de onderkaken en een kneuzing met bloeditstorting ter hoogte van de rechter voorarm en het onderbeen. De rechter bovenste snijtand was afgebroken en er was een letsel aan de binnenkant van de boven- en onderlip. De burgerlijke partij was arbeidsongeschikt van 22 februari 2021 tot en met 4 april 2021 (stukken 1 en 7 burgerlijke partij).

De feiten waren objectief zeer ernstig en er kan dan ook worden verwacht dat de feiten een belangrijke impact hadden op het welbevinden van de burgerlijke partij, ook na de weerhouden periode van volledige arbeidsongeschiktheid. Er zijn verder geen gegevens voorhanden die wijzen op een oorzakelijk verband tussen het ontslag van de burgerlijke partij bij zijn voormalige werkgever op 7 juli 2021 en de feiten. Het gsm-toestel van de burgerlijke partij werd afgenomen en vernietigd op bevel van beklagden. Beklaagde H. heeft echter een ander gsm-toestel aangekocht voor de burgerlijke partij en deze toont geen bijkomende schade aan.

De burgerlijke partij consulteerde een tandarts die vaststelde dat de breuk tot op de wortel liep. Het tandelement 11 was volledig verloren. Op 16 juli 2021 plaatste de tandarts als noodoplossing een spoonprothese met een kostprijs van 450,00 EUR en gaf aan dat er een implantaat moest geplaatst worden. De kosten voor een implantaat bedragen ongeveer 1.200,00 EUR (stukken 3, 4 en 5 burgerlijke partij).

4.

De burgerlijke partij brengt een overzicht bij van het reeds gedragen remgeld ten bedrage van 29,50 EUR. De reeds gedragen tandheelkundige kosten bedragen 450,00 EUR. Hoewel het implantaat klaarblijkelijk nog niet geplaatst is, staat het wel vast dat deze behandeling noodzakelijk is. De kostprijs zal met zekerheid rond 1.200,00 EUR liggen hetgeen thans kan worden toegekend.

Bij het bevelen van een deskundig onderzoek moet rekening gehouden worden met de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit. Gelet op de voorhanden zijnde gegevens waarbij de schade reeds grotendeels concreet geraamd kan worden, acht de rechtbank de aanstelling van een gerechtsdeskundige inzake niet aangewezen. Wel wordt een voorbehoud toegekend voor eventuele toekomstige bijkomende kosten voor de behandeling van het tandletsel zoals daar bijvoorbeeld kunnen zijn een periodieke vervanging van het implantaat.

De rechtbank raamt de morele schade naar redelijkheid en billijkheid op 2.500,00 EUR. De interesten worden toegekend vanaf de gemiddelde datum zijnde 1 juli 2021.

5. Recapitulatie :

- Medische kosten : 29,50 EUR

-	Spoonprothese :	450,00 EUR
-	Toekomstige tandbehandeling (kroon of implantaat) :	1.200,00 EUR
-	Morele schadevergoeding :	2.500,00 EUR
-	TOTAAL :	4.179,50 EUR

TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de taalwet: art. 130, 162, 162bis en 194 van het Wetboek van Strafvordering;

art. 4 v.t.Sv.

art. 1 wet 5 maart 1952, gew. Wet 26 juni 2000, 7 februari 2003 en 28 december 2011; art. 91, 148 en 149 van K.B. 28 december 1950;

art. 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935;

art. 28 en 29 wet 1 augustus 1985, gew. Wet 24 december 1993, wet 22 april 2003 en K.B. 19 december 2003;

art. 58§1 K.B. 18 december 1986, gew. K. B. 19 december 2003;

art. 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000;

art. 3 en 4 wet van 17 april 1878;

art. 1382 en 1383 B.W.B.

art. 2/2°, 37quater, 38, 40, 44, 45, 51, 52 lid 2, 65 al. 1, 66, 79, 80, 329, 392, 393, 398, 399 lid 1 en 2, 405 quater 1°, 422 bis lid 1 en 2, 434, 437, 468, 470, 471 lid 1 en 5-7, 478 en 483 van het Strafwetboek.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van beklaagden J. H. , B. B. , M. D. en P. W. en burgerlijke partijen D. M. voogd van M. S. , M. A. voogd van S. S. en M. C. ,

Op strafgebied

Stelt vast dat tenlastelegging E zich vereenzelvigt met tenlastelegging C.

Ten aanzien van J. H. , eerste beklaagde

Spreekt beklaagde J. H. VRIJ voor de tenlastelegging A.

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen B, C, D en E, zoals vereenzelvigd met tenlastelegging C.

Veroordeelt beklaagde J. H. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B, C, D en E, zoals vereenzelvigd met tenlastelegging C, tot een gevangenisstraf van 37 maanden.

Veroordeelt J. H. tot betaling van:

- 1/4 de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 570,56 EUR
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,45 EUR.

Ten aanzien van B. B. , tweede beklaagde

Spreekt beklaagde B. B. VRIJ voor de tenlastelegging A.

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen B, C, D en E, zoals vereenzelvigd met tenlastelegging C.

Veroordeelt beklaagde B. B. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B, C, D en E, zoals vereenzelvigd met tenlastelegging C, tot een gevangenisstraf van 24 maanden.

En aangezien beklaagde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele of een correctionele straf van meer dan drie jaar gevangenisstraf en een maatregel van genadigheid van aard is om zijn verbetering te doen hopen;

Gezien art. 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994 en 22 maart 1999;

Verleent probatieuitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 4 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis, mits naleving van de volgende voorwaarden:

- geen verdere strafbare feiten plegen
- ingaan op elke uitnodiging van de justitieassistent en de probatiecommissie
- actief meewerken aan het maatschappelijk toezicht en begeleiding door de justitieassistent elke wijziging van zijn domicilie of verblijfadres binnen de 8 dagen meedelen aan de justitieassistent
- het volgen van een cursus slachtoffer in beeld of gelijkaardig, het volgen van een assertiviteitstraining en/of een andere gepaste begeleiding, eventueel met betrekking tot het omgaan met diversiteit in de samenleving, steeds in overleg met de justitieassistent
- werken, actief werk zoeken of een gepaste opleiding volgen en hiervan de bewijzen aan de justitieassistent voorleggen.

Veroordeelt B. B. tot betaling van:

- 1/4 de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 570,56 EUR
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,45 EUR.

Ten aanzien van M. D. , derde beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen C, D en E, zoals vereenzelvigd met tenlastelegging C.

Veroordeelt beklaagde M. D. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen C, D en E, zoals vereenzelvigd met tenlastelegging C, tot een werkstraf van 150 uren.

Zegt dat bij niet-uitvoering de werkstraf zal worden vervangen door een gevangenisstraf van 20 maanden.

Veroordeelt M. D. tot betaling van:

- 1/4 de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 570,56 EUR
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,45 EUR.

Ten aanzien van P. W. , vierde beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlastelegging F.

Veroordeelt beklaagde P. W. voor de tenlastelegging F tot een gevangenisstraf van 6 maanden.

En aangezien beklaagde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele of een correctionele straf van meer dan twaalf maanden gevangenisstraf en een maatregel van genadigheid van aard is om haar verbetering te doen hopen;

Gezien art. 8 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994 en 22 maart 1999; Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 3 jaar.

Veroordeelt P. W. tot betaling van:

- 1/4 de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 570,56 EUR
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,45 EUR.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de vorderingen ontvankelijk en als volgt gegrond, onder afwijzing van het anders en/of meer gevorderde,

o M. D. qualitate qua M. S.

Veroordeelt beklaagden H. en B. hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij van een bedrag van 500,00 EUR te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf heden tot de dag van algehele betaling tegen de wettelijke interestvoet.

Met de verplichting aan M. D. om het bedrag te plaatsen op een rekening geopend op naam van de minderjarige met onbeschikbaarstelling tot de meerderjarigheid behoudens het wettelijk genot (artikel 379 lid 2 B.W.).

Begroot de gedingkosten op nihil.

o A. M. qualitate qua S. S.

Veroordeelt beklaagden H. en B. hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij van een bedrag van 500.00 eur te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf heden tot de dag van algehele betaling tegen de wettelijke interestvoet.

Met de verplichting aan A. M. om het bedrag te plaatsen op een rekening geopend op naam van de minderjarige met onbeschikbaarstelling tot de meerderjarigheid behoudens het wettelijk genot (artikel 379 lid 2 B.W.).

Begroot de gedingkosten op nihil.

o M. C.

Veroordeelt beklaagden H. , B. en D. hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij van een bedrag van 4.179,50 EUR te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 1 juli 2021 tot heden evenals met de gerechtelijke interesten vanaf heden tot de dag van algehele betaling, beide tegen de wettelijke interestvoet.

Verleent aan de burgerlijke partij een voorbehoud opzichthens beklagden H. , B. en D. voor eventuele bijkomende toekomstige schade ten gevolge van het letsel aan tand 11.

Veroordeelt beklagde W. tot betaling aan de burgerlijke partij van een bedrag van 500,00 EUR te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf heden tot de dag van algehele betaling tegen de wettelijke interestvoet.

Verwijst beklagden H. , B. , D. en W. tot de rechtsplegingsvergoeding en begroot deze op 845,00 EUR.

Houdt de burgerlijke belangen aan overeenkomstig art. 4 V.T.Sv..

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 5 november 2021 door de Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Turnhout, kamer TC3:

- W. Verhoeve, rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier Y. Vennekens.